

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI

d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul

pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după învoială.

R. 8642

Doctore, și eu și bărbatu-meu suntem dezolați că n'avem încă nici un copil, după un an de căsnicie...
 Dacă m'ași duce la băi la Slănic ?
 — Cura e într'adevăr excelentă, însă duceti-vă fără bărbatul d-voastră.

CĂLDURILE ȘI SINUCIDERILE

— Mare studiu serios care ar putea face obiectul unei comunicări la Academie —

De vre-o două zile căldurile au mai scăzut. Era și timpul. Prea începuseră să devie lugubre efectele lui 40° la soare.

Odinioară căldurile provoca nădușeală, sete, lene, descinderi la pimiță, partide de scădat, cură de sprî, chefură la pădure, dușură cu stropitoarea — pentru cine nu se ducea la bae — etc., în afară de viligiatură la băi său la munte, pe care, pentru cei ce sint datorî s'o facă, o provoacă ori-ce vară, fie ea călduroasă or ba.

De la un timp însă, cam de cînd medicina atît de bogată în nomenclatură, dar atît de vice-versa în leacuri, a introdus printre boalele «moderne» neurastenia; de cînd fașoanelor unora dintre contimporanii orî contimporanelor noastre li se zice «nevroză»; de cînd «știința» aruncă vițile celor de azi, în spinarea strămoșilor făcuți țărăni, iar țigheala tuturor în socoteala secolului — săracul — a cărui «boală» e capul răutăților; de atunci căldurile au devenit funeste.

Bietul Cuptor! Coace porumbul, pepenii, strugurii, pietrele le-ar coace, — numai capetele «bolnavilor secolului» nu. Și cu cît sunt căldurile mai mari, cu atîta capetele în chestie dovedesc ce nocoapte au rămas.

E o problemă a căreia expunere exactă nu se poate tăgădui.

Cine n'a remarcat acest fapt de-o atîta de dureroasă evidență?

De cînd au crescut căldurile s'au pornit sinuciderele.

D. X s'a încălzit teribil la partida de poker unde a pierdut ultimul franc din cele mai de pe urmă resurse.

E ruinat complectamente. Proprietarul casei are să l dea afară; creditorii or să-i vinză mobila; nevastă-sa, — care pe cînd dînsul stătea la poker nopți de-a rîndul, *relansa* teribil la domiciliu făcînd o amoroasă pereche cu «amicul», — are să-l «placheze» ca pe un prost. Și partenerii de cărți au să-i dea cu piciorul. Lumea cum se cade o să-i întoarcă spatele. E un declarat. Un pierdut.

Și d X are un sincer moment — singur — de o conștientă desperare.

Ar fi fost un om onorabil. Ar fi putut munci onest. Ar fi putut avea un rost în lume.

Dar cultura i-a făcut-o *cabareturile* din Paris; educația, slugile, sau șantezele; moralul i l'au cultivat cocotele.

Părinții săi aveau alte ocupații...

Și d X muncit de aceste negre cugețări e o singură dată în viața lui bărbat; se mpușcă;

Iar a doua zi un june reporter, a cărui insuficiență ferește nu-l privește pe dînsul — e atavismul! — va scrie un mișcător și elogios pentru X, fapt-divers, în care va mai înregistra o nouă victimă a neurasteniei!

Am dat un exemplu în care să nu se vază nici o aluzie la cele două tragice in-

timplări petrecute în timpul din urmă: una în capitală mai de mult, cea-laltă mai ieri, la Craiova.

Am luat-o a la Pestalotius, ca în mod intuitiv să protestăm contra abuzului scandalos ce se face de o formulă care poate nenoroci oameni stimați și iubiți, cum sint cele două cazuri din București și Craiova.

De ce atîta «neurastenie» și de ce numai de cit o fatală cauză a morței?

Treci printr'o grea încercare. Te frămînti, suferi ai momente de descurajare. Dar de ce să nu te îmbărbătezi, de ce să nu lupți?

...Aș! Ce folos! Uite ce s'a scris de ăla și de ălănt, și de aia... neurastenia! Asta e buba. Și ce poți face dacă este neurastenie? «Mai curînd său mai tirziu tot aceeași soartă ai»¹⁾ Nu sint necazurile! E boala! De geaba s'au expediat cei-laltî. Spun gazetele, doctorii. Sint neurastenici!

— Iar concluzia?

Pac! Pac!.. Alarmă, sgomot, public, gar-diști, parchet, morgă

Iată o victimă adevărată a neurasteniei... închipuite a altora.

Așa se explică cum un om de considerație, și de și bolnav, păstrînd totuși o inteligență superioară, într'o clipă de fulgerătoare sugestie se ucide, în ajun de a pleca în străinătate; așa se lămurește cum obsedat de aceeași idee fixă, hrănită de baliverne pretinse științifice, cine va, cu viitor strălucit, avînd un oraș de prietenî te sinucizi în plină vigoare, cu plină putere de viață și de luptă.

Neurastenie! nevroză! O fi, dar cu socoteală.

Cel d'întîiu spînzurat e numai de cit un neurastenici? Ori d-ra cu copii, sau în alternativa d'a avea, care bea cine știe ce ierburi, pentru alte scopuri, o victimă a «nevrozei»... secolului?

Dar o să ajungem, molipsiți de o asemenea ne mai pomenită contagiune, să ne pomenim cu toții neurastenici, cînd ne-o fi viața mai dragă. O să ne omoriți, cu știința, mai înainte d'a ne omori *Cronica*, cu profețiile de sfîrșitul pămîntului!..

Prea multă neurastenie pentru această epocă de escrocherii, trageri false, cacialmale, piscicultură și alte blestemății de ordin practic.

Prea multă nevroză într'un timp cînd dragostea i se zice flirt; cînd d-rele fac studii universitare citînd colecția lui *Frou-Frou* ori *Sans-Gêne* sorb paharul amorului pînă în fund — vorba ceea: să nu mai rămie nici cit să torni în călimară, avînd alătura un tratat de anatomie, cu bogate ilustrații în text, bine studiate în toate formele, iar în plus o experiență să lase paf! pe cel mai iscusit don Juan...

Adică în comedia orî-cărei aventuri galante, orî-cărei parodii sentimentale, amicul meu Macri trebuie să vază o manifestare a «boalei secolului», un nou capitol la celebrul său roman «Depravația pentru aur și depravația pentru mastică», și să-i toarne

¹⁾ Cuvinte auzite din gura unui medic, chiar înaintea cadavrului unui sinucis. N. A.

o elegie sentimentală, care să zăpăcească cine știe cite capete de gisculițe, ce vor lua lucrul în serios? Oare în a eroiza pe autorii orî-cărei clovnerii cu pretenții de dramatism, moralizezi, educi, vindecî, dai secolul cu boala lui cu tot pe brazdă?

— Asta e cel mult mazetărie...

Postim acum, cînd crezezi asemenea stare de spirit, să mai ai și 40° la umbră, temperatura care infierbîntă nu numai apa din doniți, ci și din capetele unora.

Cald să asuzi și sub limbă; praf să usuci cerneala după o petiție cit cerul de mare; strade neudate, lighioane moarte la răspintii, grădini fără aer, plictiseală, enervare, nădușeală, necaz, — apoi cum să nu te apuce neurastenia cînd ești obligat să trăiești în asemenea «mediu» și pe de asupra să-ți mai fi intrat și în cap că ești osindit... ca neurastenici.

Ast-fel se înlanțuesc cauzele: căldura, sugestie, plictiseala și articole de reportaj în stil à la Ponson du Terrail.

Apoi de cit așa viață și un traiu nesuferit, cum să nu le vie celor încălziți la creier, ideea unui glonț de pușcă?

De aceea, bătrîni sau tineri care vă simțiți slabi de inger și de minte, cînd v'a intrat în eap gîrgăuniu neurasteniei, nu cumpărați un revolver, nici nu vă aruncați în lacul Cișmigiu, nici înaintea trenului.

Ci dacă n'aveți parale, vindeți-vă ultimul rest din garderobă, imprumutați-vă unde puteți, deschideți liste de subscripții pentru «un bătrîn orfan, tată a nouă copii», faceți și pe dracu, și duceți-vă unde-va la aer, la țară, la secere, să vă tolăniți în iarba moale, să rătăciți prin codrul verde, să mîncăți la umbra deasă, să beți — și țea-păn — pînă cînd vi s'ar părea că au răsărit stelele ziua și după o bae rece într'o apă cristalină, trageți-i un somn împărătesc.

Și de-ți mai zice neurastenie și de nu veți simți de viață, — să mi dați cu oarbă, acum și pururea și n veci vecilor, amin.

Iar dv., junelor demoazele, care faceți din amor o lotărie, lăsați vă rog farafasticurile dramatice că nu vă șade bine.

Să citiți *Zeflemeua* care e un tratat de educație mult mai sănătos și mai cuminte de cit romanțurile zăpăcite cu care faceți... studii universitare

Am zis.

Perdaf.

SFATURI

Cum de examen vād că ai scăpat

Pînă 'n Octobre nu ai hașar...

Tot ce e carte du neapărat

La anticar.

Ei fi tu poate jidanofob,

Acum fi însă filosemit!

Vinde ce ai încă prin garderob

Și sunteți chit.

Ai ceas de aur sau vre-un inel?

—Nu spun la nimeni, eū sunt discret—

Profită, dragă... nu fii mișel

Pune amanet.

Gep.

GLOSSĂ

Ce să-i faci?!... Așa e omul...
 Toți aleargă după «Bursă»
 Lumea-i ca și Velodromul
 Toată viața ești în cursă,
 Astă-zî slujba e potoul
 Tot transformă în bant-ghiață
 Dacă poți să fii «eroul»
 Toată lumea te răsfață.

Dacă vrei s'ajungi departe
 Pedalează fără să-ți pese...
 Dacă altul știe carte
 Și 'nainte tot îți ese,
 Caută propteli solide...
 Când dă ordin Majordomul
 Poarta 'ndată se deschide.
 Ce să-i faci?!... Așa e omul...

De cum intri în liceu
 Pune pe ai tăi s'alerge
 După protecțiunii mereu...
 Fără ele nu prea merge...
 Pot ai tăi chiar lux să facă
 Tu zi: N'am nici-o resursă!
 Cum n'ai fi intern tu, dacă
 Toți aleargă după «bursă».

Dacă vrei să urei virajul
 Fără multă osteneală
 Trebuie să ai... curajul
 Să te-apuci de căciuleală...
 Cu «onoare» și cu «muncă»
 Astă-zî nu trăește omul
 Fii mai șmecher. Căci îți spun că
 Lumea-i ca și velodromul.

După ce mi te plimbară
 De la Ana la Kaiafa,
 În sfârșit se îndurară
 Ca să-ți... mai mărească leafa.
 După alegeri poți prea bine
 Să te-adăpi din noua sursă
 Căci și tu ca ori-și cine
 Toată viața ești în cursă.

Dacă ai vre-un frate, o rudă...
 Și dorești să-i faci un bine
 Ca să-l scapi de-o viață crudă
 Zi-i să facă tot ca tine...
 Mesteșugul e rentabil
 Dar muncești mai rău ca boul
 Funcționar... e preferabil
 Astă-zî slujba e potoul.

Vrei să faci ceva avere
 Să ajungi la procopseală,
 Te strecoară în tăcere
 La vre-o bancă națională.
 Răspîndind apoi legende
 Poți avea o vază 'n piață
 Titluri, rente, dividende,
 Tot... transformă în bant-ghiață.

Cînd ajungi așa departe
 Îți lipsește... o consoartă.
 Ce vrei? Este scris la carte:
 Fără dînsa viața-i moartă!
 Dar cum banul la ban trage
 Dragostea își perde-ecoul...
 Și de ce te-ar mai atrage
 Dacă poți să fii «eroul»!

E! Acum nu-ți mai rămîne
 De cît să trăești cît Noe...
 Toți în jur îți zic «stăpine»
 Toate îți se fac pe voe.
 Pe la «Bursă» tu dai tonul
 Tu dictezi ori-cînd pe piață
 Și de faci pe galantomul
 Toată lumea te răsfață.

Toată lumea te răsfață
 Dacă poți să fii «eroul»
 Tot transformă în bant-ghiață
 Astă-zî slujba e potoul.
 Toată viața ești în cursă
 Lumea-i ca și velodromul.
 Toți aleargă... după «Bursă».
 Ce să-i faci?! Așa e omul!...

Gep.

GREVA MACELARILOR DIN PLOEȘTI

Cațavencu redivivus! Da, acest genial
 bărbat politic, dirijează «Prahova», ziarul
 grupărei cantacuziniste din Ploești.

Îată, în adevăr, ce scrie «Prahova»
 în ultimul număr, adresîndu-se către
 măcelarii Ploeșteni, cari s'au pus în
 grevă:

«Către voi ne adresăm prigoniiți ai sîlbătiei
 colectivistice și a unui fiu rătăcit, care se
 găsește în fruntea comunei, nu prin meritele
 lui, nu prin sacrificiile, nici prin inteligența
 care-i lipsește, ci numai grație unei incusurii
 cu familia unui ministru, un îmbuibat al cetățenilor
 ploeșteni, cu ale căror ajutoare a învățat
 carte.

Da! cu dinarii voștri, ai văduvelor, ai moșilor
 noștri a învățat Costică Stoicescu carte,
 pentru ca astă-zî uitînd recunoștința ce dă
 rează acestei cetăți, a dat-o pradă ticăloșilor
 și nemernicilor cari o necinstesc.

Ce fel de văduve sunt alea «văduvele
 noastre», dacă noi trăim, domnule
 Cațavencu? Asta seamănă vorba ăluia:

— Dați-mi voie să vorbesc și eu,
 domnilor, eu care mi-am lăsat oasele
 în cîmpiile Bulgariei, pentru a apăra
 patria!...

Mai departe, «Prahova» scrie:

«Pentru a se răsbuna pe de o parte contra
 voastră, măcelarii, care ați făcut cauză comună
 cu consumatorii, atunci cînd ați refuzat a plăti
 dări nedrepte și impovărătoare, ce de sigur ar
 fi contribuit la scumpirea cărnei se face toate
 acestea; iar pe de altă parte cred nesocotiiții
 că vor putea arunca cu tină în partidul conser-
 vator, se pretează la toate infamiile fiara
 colectivistă, luîndu-vă chiar îmbucătura de
 la gură copiilor voștri».

Infamiile fiarei colectivistice care ia îm-
 bucătura de la gura copiilor voștri după
 ce a învățat carte cu dinarii văduvelor
 voștri, e cea mai frumoasă geanabetadă
 pe care am văzut-o în viața noastră de
 scriitori umoristici.

Dar «Prahova» se întrece pe ea însăși
 comițînd una și mai boacăna imediat:

«Dacă pentru a putea reîncepe tăierea vi se
 cere numai acea declarație, prin care se tinde
 a se lavi în noi conservatorii».

Dacă într'adevăr fiara colectivistă a
 impus măcelarilor să reînceapă tăierea
 membrilor partidului cantacuzinist din

Ploești, după cum rezultă din rîndurile
 de mai sus, o atunci «Prahova», are
 dreptul să fie și mai violentă. N'o fi însă
 și aici vr'o boroboacă de stil a domnu-
 lui Cațavencu?

Dar continuăm a citi în «Prahova»:

«Voim și dorim, să înceteze spectacolul urit
 și scirbos, ce ni-l prezintă măcelăria comu-
 nală, ce se aseamănă mai mult cu o mena-
 jerie, plăcută edilității comunale de cît o mă-
 celărie sistematică».

Pentru ca măcelăria comună să se-
 mene cu o menagerie, de sigur trebuie
 că acolo să se taie nu vaci și miei ca
 la celelalte măcelării, ci tigrii, pantere,
 elefanți și maimuțe! E grozav! Auzi,
 domnule, ce dă fiara colectivistă ploș-
 tenilor de mîncare? Va să zică și domnu
 Cațavencu de la „Prahova“, mîncă
 ce nu-i place! E în adevăr urit și scir-
 bos spectacolul.

Apoi «Prahova» zice:

«Cine n'a trecut pe la Baia Municipală și n'a
 fost nevoit să-și pună batista la nas? Te ia
 groaza milioanele de muște ce furnică pe cios-
 virțile de carne expuse pe grilajul băilor co-
 munale și pe sutimele de picioare de vacă ce
 se aruncă pe trotuarul din fața băii.

Avem un veterinar, foarte scrupulos față de
 măcelării, care le știe și le vede toate ace-
 tea, dar el n'are gură, el nu îndrăznește să
 zică nimic în fața autorității comunale. El tace
 și-și rumegă în taină, lefcioara stoarsă din pun-
 gile noastre contribuabililor, pentru a dovedi
 odată mai mult complicitatea lui cu cei de la
 comună».

Un veterinar care rumegă? Atunci
 nu mai e veterinar, e ca să zicem așa
 un... din contră, un... redactor la «Pra-
 hova».

Delastatule.

LA „CHANTANT“

«Cînd luna Mai, ne suridea prin geamuri»
 — Mița, vin la nen'tu 'neoa,
 Am banî proaspeți, din teighea.
 Ce bei? Bere, sprîț, drăguță?
 — Nu Feslauer, o sticlută!
 «Cînd luna Mai, ne suridea prin geamuri»

«Prea tîrziu, vii prea tîrziu»
 — Bine Sofo-asta se face?
 Îți plătesc un șnițel, drace!
 Și mă lași singur, la masă.
 Nu mai pupi tu șnițel, lasă!
 «Prea tîrziu, vii prea tîrziu»

«Fă-ne doamne, iar copii»,
 — Lino, hai în «chambru», dragi,
 Mă ia dracu, nu-i de șagă;
 Dacă vre-un profesor vine,
 Și aici dă peste mine.
 «Fă-ne, doamne, iarcopii»

«Ți-am zis: la revedere»
 — Așa, hai! Te-aștept acasă
 Și tu la «chantant», ce-ți pasă!
 Dacă ești în așa hal,
 Dau hirtie în tribunal!
 «Ți-am zis: la revedere»

Ionescu-Quintus.

AMOR CANDID

(Billet doux)

Odată te-am zărit, odată,
Și ochii tăi mi-au săgetat,
Micuța inimă de fată,
Ce-o mișcă-un sînge zvăpăiat!

De-atunci în ori și care noapte
Cînd dorm bătrînii miel părinți,
Te chem cu dor, te chem în șoapte,
Cu buze roșii, dulci, ferbinți.—

Și-adesă ori sărut pe Moru,
El mirie prin somn încet,
Iar eu șoptesc să-mi treacă doru:
— Ah, dormi drăguțul meu poet!..

Dar într-o noapte luminoasă,
Cînd dorul crud m'a chinuit
Luaiu cățelului furioasă
Și de podele l-am trîntit!

A fost o schelălăitură!
Măicuța rău s'a speriat,
Mi-a descîntat de lipitură
Cu busuioac și vin curat.

Ah, cine știe, cine știe
Poate și tu suspini stingher
Și poate în noaptea cea pustie
Privim aceeași stea pe cer!..

Să poți că și tu, drăguță
Să-mierzi la sinu-ți de poet
Să-și lăsașă pisicuța,
Că-mîndu-mă pe nume încet?!

Ah, de-ar fi albă și cochetă,
Cu nasul roz și mititel
Cu fine gusturi de poetă
Mi-ar semăna nițel... nițel!

Dar vezi, păzești-te, iubite,
Cu dezmiardări n'o supăra
Căci are ghiare ascuțite
Și nasul va, și-o zgîria!..

Mimi Pinson.

O DOAMNĂ DIRECTOARE

— Autentică —

Ioane... Ioane... se auzi vocea pițigăită
a directoriilor. O femeie lungă... lungă cit o
zi de post, slabă și uscată ca o pastramă
și abia vede cu o pereche de ochelari.

— N'auzi, Ioane...

— Indată conia.

— Și pe scara ce duce în cancelaria
Exterantului de fete se auzi pașii grei și
leneși ai servitorului.

— Mai degrab.

— Porunciți, conia.

— Ute-ia plicurile astea și împartele
după adrese, hait, ai venit?..

Rămasă singură directoarea răsfoi prin
hîrtii și luînd o circulară ministerială o răs-
suci cu sfințenie și strigă.

— Safto, vin de curăț, șterge, mătură
bine, bine, că avem consiliu după masă.

Mai privi o dată și eși în antreu unde

se trînti pe un scaun dezdoind circulara.

— Uuf... uf... uf, toată ziuca numai
circulari... cînd una-cînd alta și acu poftim.

Proptindu-și falca în podu palmit, virin-
du-și circulara în ochi începu cu glas tare:
... Suntet rugată, d-nă Directoare, a ne
face un raport de numărul funcționarilor,
naționalitatea și religia lor, ce sunt în ser-
viciul acelei școli...

Șt cu voce tare începu să reflecteze (?)

— După ce ori veni, o să le citesc cir-
culara, o să le-o explic, ca să-și dea seamă
bine de ce au de făcut și apoi să-i întreb
pe rînd:

Cum te cheamă? De ce nație...

Vocea Saftii din cancelarie:

— Safta mă cheamă și sunt romîcă.

— Tacă-ți gura că nu te-am întreat...

— De ce religie?

— Creștină, conia, vai de mine...

— Taaaci, tac și trîntind din picior
de se zguduira ferestrele și ochelarii intră
într-o clasă vecină...

Safta speriată apăru pe ușă întrebînd.

— Să aduc apă conia?

*

De aproape un sfert de oră cancelarie
gemia de profesori. Veniseră toți, în păr.
Credea că li se va achita leafa sa...

Ușa se deschide cu putere și figura de
ceară a directoriilor se inclină în semn de
salut.

— Bună ziua, exclamară toți profesorii
și profesoarele.

— Bună ziua... iată v'am chemat să vă
spun că să veniți poimîine la 2 negreșit ca
să-mi dați niște relații.

— De ce nu le-am da acum? răspunse
o profesoară din cele mai tinere, nu prea
avem vreme.

— Ba vă rog să veniți că d'abia o să
înțeleg ce vrea ministerul și trebuie să mă
întreb pe cine-va.

Și în mijlocul protestării generale doamna
salută și plecă.

*

2 după amiază.

Pe o căldură, de care asfaltul se topise,
făcîndu-se un fel de iaurt tureesc... cancela-
ria externatului, transformată în bae de
sudoare, era în plină ședință.

În mijlocul odăii în picioare d-na Con-
stantinesco (uitasem să spun cum o cheamă,
îmi cer ertare) citise circulara și pe cînd
toți rideau pe 'nfundate, de ce n'a putut
priceps directoria în două zile, cu glasul
întepat începu să explice ce vrea.

Cînd după 15 minute rezumă ce vrea,
Părintele, profesorul de religie, o apostrofă:

— Dar bine, doamnă, să ne chemi pe
așa căldură, pentru nimic?

— Cum nimic, domnule, iartă-mă, prea
sfinite, d'abia m'a lămurit directorul liceu-
lui și sfinția ta spui că e ușor.

D'abia înțeleg circularile...

Părintele, care era și protopopul orașu-
lui, voi să plece crezînd că nu mai are ne-
voe să spună de ce nație și religie e... dar:

— Ce faci părinte, întrebă directoarea...

— Plec, am treabă, răspunde părintele...

— Stăi, atunci încep cu mata, vrea să

fiu regulată, să nu mi se găsească vină de
neglijență și apoi voi continua cu cei-alți.

Cu grabă întrebă.

— Cum te numești?

— Ștefan Econom Diaconescu.

— Ce profesie?

— Protopop și profesor de religie.

— Nația?

— Romîn.

— Religia?

Abia înîndu-și rtsul răspunse:

— Creștin ortodox, că n'ar fi toți chi-
nezii ca...

— Ești sigur părinte?

Brăila

Emilia

IULIE

Căldură: trei-zeci, patru-zeci de grade:
La case, sunt perdelele lăsate.
Pe ramuri, frunzele stau nemișcate;
Iar praful se resfață-întins pe strade.

Abia cite un om se mai zărește,
Ce n'a avut bani, pentru băi; el merge
A lene și din cînd în cînd își șterge
Udata-i frunte și se mai oprește.

Un țigănuș, cu negrele-î picioare,
Aleargă după o saca-invechită,
O scroafă stă culcată, neclintită.

La gîrlă, trece o jună servitoare.
În cafenea se joacă-o preferanță,
Un flașnetar repetă o romanță.

Ionescu-Quintus.

Pe timpul verei „Zeflemeaua“ face
abonamente și pe 3 luni.
Costul: 2 lei.

EPIGRAMA

„Fetița dulce“

Fetița dulce e o dulceață
Lucru netăgăduit,
Dar după cînci reprezentații
Eu cred că s'a zaharisit!

Replică

Amicul X, i-a tras o palmă
Și l'a 'njurat—pardon—de mamă,
El replicînd—cu indignare—
I-a adresat o... epigramă!

Vecinei mele

Dovadă netăgăduită
De vrednicia ei—firește—
Vecina zugrăvindu-și casa
Și obrăjiorii 'și zugrăvește!

Divorț

Poetul B... d'o lună 'ncoace
E supărat de 'i crapă buza,
N'a mai comis măcar o strofă;
Căci bietul e 'ndivorț cu... muza.

Chic

B. Stroeș, ca: Vinuri albe și negre, rachiri, cremă de Buftea, lapte bătut amestecat cu smîntîna, miere de Mat, etc.

DIN CĂLĂTORIE

COPILUL

Plicterului meu, Serăcu-
Elacului, cel cu ochi mari
și roși și cu nasulolul
ciln și muldal.

Copilașul, pușorul
Celeia de vis-à-vis
A făcut o *faptă-urită*
A făcut, pardon, pipi.

Iară mama-l pedepsește
C'o palmuță, știi, colo
— Nu-i rușine să spun unde —
Mi-l loveșta la popò.

Și îi trece latul miinii
Pe la gît: *P'înjunhie!*
Dar purcelul n'are spăriu
Cit negru sub unghie.

Nici că-l muștră conștiința:
Ride, saltă 'ntr'un picior
Și o bate rău pe maica,
Dragul maicii pușor!

Prinde-apoi a plins să'ndruge:
Eū nu înțeleg ce 'ndrugă
Insă mama-l înțelege
Și-i dă porcului să sugă.

* * *

Un copil — ce poezic!
O, ce capo-d'operă!
Un pungaș ce drag de-obraznic
Ochii îți acoperă.

Ce cu neteda-i minucă
Caldă și trandafiric
Mi te zgîrie pe față
Mi te prinde de birbie.

Uit-te-l: a zărit pe mama!
De departe hoțu 'ntinde
Labe-așa de rugătoare,
Buze-așa de jinduinde:

Fă-i ce-î face că la tine
N'are chef să măi rămînă:
Lingă sini și'n poala caldă
U e mult măi la'ndemină.

De-î e somn și dă să plingă
Mama-l leagănă ușor
Și-l adoarme cu un «nani,
Șandul mamei pușor!»

* * *

Tată ești și tu, poete:
Versurile-ți sînt copii
Iar Erato, muza tristă,
Versurilor mamă li-î.

O, te pling, sărmane *tată!*
Cum? ritmatele nemicuri
Ce le-așternî în slove negre
Și le puî în roze plicuri.

Ca să le trimiți duduții
Cu obraji trandafirii:
Aste fleacuri cadente
Ți le botezași *copii?*

Dar *copilul* tău nu poate
De urechi să mi te rupă
Nici nu plinge, nici nu zburdă;
Nu te bate, nu te pupă!

Și de-l culci în vr'o... revistă,
Doarme acolo 'n tingă pace,
Nici nu cere de mîncare,
Nici măcar pipi nu face!

Botosani

B. Lăzăreanu.

BLUZA LINEI

Cuconița sună tare
O drăguță servitoare;
Lina, 'ndată apăru.
— Ce poftiți 'conița acu?

Marioara a ei stăpînă,
Cum o vede, o ia, de mină,
Și îi țipă ascuțit,
Par'că ar fi inebunit:

— Asta-î bluza mea. De unde
Ai furat-o? A? Răspunde!
Cu nărav de te știam,
Fată 'n casă, nu te luam.

— Cuconiță! Cum se poate,
Să crezi asta? Fac eū toate;
Dar să fur? În viața mea
N'am pus mina pe ce-va!

Marioara, cată 'ndată,
Printre rochile-î, cu vată,
Și cînd bluza o găsi
Pușintel se potoli.

— Ai dreptate; dar ascultă.
E asemănare multă,
Intre bluza mea și-a ta,
Ba chiar sunt la fel, așa.

— Cuconiță, vai de mine!
Sunt la fel? Apoi vezi bine!
De 'nțeleș asta nu-î greu:
De la *domnu-o* am și eū.

Berlin.

Ionescu-Quintus.

IN CERDACUL ARHONDARICULUI

Unei măicuți

În tihna albelor cerdacuri
Treci ca o umbră de ușoară,
Și pe sub genele-ți bogate
Mă furî cu ochi de căprioară.

Te-ai înroșit ca o cireasă,
Plecat-ai ochiș cuvioși.
Ridică-î, maică, înc'odată
Că prea sunt negrii și frumoși!

Și în tăcerea monahală,
Măicușo, galeș te privesc.
Și 'mî vine, cînd mă furî cu ochii,
Pe loc să mă călugăresc.

M'ași face, maică, un dohovnic,
Și în chilie 'mî-ai veni
Și pină 'n zorii dimineții,
Măicușo, mi te-ai spovedi...

Mănăstirea Agapia.

N. N. Beldiceanu.

ANUNȚ

În urma succesului obținut de
comedia scrisului «Moșii la Bu-
cureștii Noi», onor. p. t. public
este anunțat că Vineri ora 1 și ju-
mătate va avea loc irevocabil

SFÎRȘITUL PĂMÎNTULUI

— Mare feerie astronomică într'un act de d. Dumnezeti —

Persoanele cari vor dori să vadă
acest senzațional spectacol, nu'l vor
putea vedea de cit la Bucureștii
Noui.

Un tramcar care circulă odată pe
lună stă la dispoziția vizitatorilor.
Un bilet de tramcar care nu constă
de cit 15 bani, dus și întors, dă
dreptul cumpărătorului și la un
premiu gratuit constind din un
abonament viager și reversibil a-
supra copiilor la eminentul ziar
«Cronica».

Diferite distracții se oferă celor
cari vor merge la Bucureștii Noi
să vadă «Sfîrșitul Pămîntului», și
anume: praf, țințari, apă caldă,
consumații proaste și scumpe etc.

De vizitat între alte monumente
demne de văzut: cărămida adusă
din streinătate cu care e construită
fabrica de bere, și berea adusă de
la Bragadiru care se bea de lu-
crătorii fabricii de cărămidă.

Cu stimă

Nae Mazilescu

TELEGRAMA

Din cauza timpului nefavorabil
teeria «Sfîrșitul Pămîntului» se a-
mină pentru o altă zi care se va a-
nunța la timp prin ziarul «Cronica»...

Biletele de tramcar vindute sunt
valabile pentru viitoarea reprezen-
tație.

Cu această ocazie anunțăm că
primele simptome ale «Sfîrșitului
Pămîntului» s'au produs deja. În
adevăr s'au sfîrșit toate pămîntu-
rile... cari erau de vînzare la Bu-
cureștii Noi.

Cu stimă

Nae Mazilescu

A apărut No. 5 și 6 din

REVISTA TEATRELOR

Director: IOAN I. LIVESCU

Numărul acesta fiind dublu eoprinde o bogată
și variată materie cu diterite ilustrații.
Redacția și Administrația, Str. Spitalului, 32.

LA FILARET

(Pastel)

Un vis de fericire
Mă fură 'ncet-încet;
La braț cu Niculina
Mă plimb la Filaret.

Pe cerul plin de stele
Se 'nalță luna plină,
Zefirul seri-aduce
Miros de la Uzină.

Amorezații în noapte
Se plimb doi cite doi;
Lăsînd în urm'un dulce
Parfum de usturoi.

În juru-mă pe cimpie,
La fie-care pas,
Burgheziî staū pe iarbă
Și iaū aer în nas.

Din unghiuri depărtate,
Sub farmecul de lună,
Familii numeroase
Se 'ndreaptă spre fîntină.

Iar eū scos din ișiină,
De-atita poezie,
M'așez cu Niculina
Pe iarba din cimpie.

Gurița sărutîndu-î,
De uger o ciupesc
Și tainic o poemă
De dragoste-î șoptesc

Ea languros privește
Și glasu-î cadentat
Îmi zice cu candoare:
— Fă cînstă c'un rahat.

S. Y. Hessu.

Slănic (Moldova)

— Corespondență specială, trimisă prin poșta specială de la un specialist în materie. —

Slănicul din Moldova! Ape minunate și combinații idem. E curios cum s'a remarcat Slănicul numai prin pozițiile și apele sale, neglijîndu-se importanta producție de pescărie a fie-cărui sezon.

În apele Slănicului trăesc pești cum nu găsești nici la Galați. Și sînt conștienți de calitatea lor.

Își dau niște aere!

* * *

Anul acesta Epitropia a făcut o faptă rea: a suprimat clopotul care anunța masa. Causa e că pe aci sînt prea mulți clopotari și înțelegeți, se băteau pe frînghia bietului clopot. Găsesc că epitropia a fost prea aspră cu bieții clopotari.

Auzi, să nu poată trage clopotele cucoanelor, nici măcar în viligiatură?

Atunci, pentru ce mai există băile?

* * *

Ca petreceri avem destule pe aci: Teatru, cură, trei fagi, cascada, cășorii și excursiunile. Să le luăm pe fie-care în parte:

La teatru, în adevăr, avem o trupă excelentă cu artiști de primul rang, de la teatru național. Scenele cele mai interesante sînt însă cele care se joacă în parter sau în loji. Intrigele pieselor sînt un moft pe lingă cele ce se combin din ochi ori din gesturi între spectatori și spectatoare.

Un amănunt caracteristic e că aci toate se fac cu muzică. La cură se duce lumea cu muzica, bea apă cu muzica, se plimbă cu muzica, se... iubește cu muzica, se etc. cu muzica.

Problema cea mare este ca apa No. 3 să facă efectul. L'a făcut, pacientul e radios, zimbește la toată lumea cu bună-voință, par'că ar vrea să spune: Sunt fericit. Ei bine, invidia și aci a trebuit să-și înfigă ghiara!

O dușmănie surdă citești pe fața celor fără efect, cînd văd figura radioasă a celor cu.

Se joacă tenis și croquet, două jocuri nevinovate în aparență.

La nici un joc, ca la tenis nu se conturează formele mai bine, nu se vede elasticitatea muschilor și a picioarelor, etc. Galeria însă, e nostimada acestor jocuri. Cîte 30—40 înși se încercă la privit și admiră mutual pe jucătoare.

Pre legea mea, și sf. Anton ar căsea gura!...

La cascada se bea lapte bătut și se bate apa în piua. Se mai face curte — dar unde

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Ploești

VULTUR ȘI COVAȘE

— După Veneră și Madonă —

O! vultur, pierdut în umbra unei nopți de cafenele
Cafenea, care-ți dă hrana și a vieții tale poezii
Te aud, te văd cum murmuri, printre dinți numai «dusele»
Intr'un joc turbat de table, 'numărînd la «Dumnezei».

Vultur aprig, fiu de popă, strașnic expert în colivă
Dășirat ca o năluță, avînd fason de poet
Tu ai adorat cu jale pe femeia guralivă
Indopînd-o cu prescură, cu colivă și... pesmet!!!

Victor Meș pierdut în visuri de orgie rafinată,
Suflet obosit de... chefuri, meserie de... «baboși»
Te-a văzut și ți-a strîns mina, ce c'un zar era 'ncurcă
Și-ați legat prietenie pin' la vremea de apoi!!

'Și-a creat apoi din tine, vulturul aprig de munte
Cu viitorul în «zaruri», «dubarale», «dolgiohar»,
Tu vei fi nădejdea popei, te vei face luntre-punte
Iar amarul ineca-vei în fundul unui pahar!!

Am văzut a ta peire și vrînd să te dau în lături
Îți zisei: fugi măi «covașe» lasă-l ciorilor de zar!!!
Te uitași bocciū la mine, cu gîndul ca să mă mătură,
Și ridicînd iar din umeri, sbierași mihnit «dolgiohar».

Dar azi vâlul cade, amice, și ființa ta apare
Ca simbolizarea 'ntreagă a amicului V. Meș,
Și privind la tine «vultur» îți zic fără supărare:
Ai rămas elapon din vultur, hai să te 'nchid în coteț!

Plîngi, covașe? Nu mai plînge! Cu voință ș'o regală
Poți să faci «marț» pe haini ce în cale ți s'au pus
Și 'ntinzînd a tale aripi, poți făcea știū... o scofală
Să se mire tot Ploeștu!... Nu mai sta cu «ăla» în sus!

Ștergeți ochii, covășică, nu te teme de dușmani,
Ce zor mare? Ai colivă, fise, prescuri berechet,
Suflet blind, de-ai fi chiar diavol, ai în pungă gologani?
Ia-l pe «Victor» și pe «Mișu» și 'nvirtiți «un petit piquet».

Ghõthe.

nu se face aici — și se permite luxul d'a trece în Ungaria.

Cășorii sînt «le clou» al Slănicului. Vizitatorii nu aleargă cu atîta rivnă după numerele : pelor de isvoare, cum aleargă după numerele de la cășorii.

De alt-fel e o distracție care ar putea fi recomandată drept cură de slăbire.

Slăbesc pungile bieților bărbați văzînd cu ochii.

Excursiuni nu se fac de-o-cam-dată de cît în intimitate. E și mai practic și mai poetic și mai plăcut.

Cînd vorbești de Slănic, nu trebuie să omiți să nu spui două cuvinte în treacăt și despre Carivelli, antreprenorul restaurantului cel mare de la Casino, un italian plin de inimă, ale cărui mincări sînt pline de deliciu și de alte sosuri preante.

* * *

Condiție principală aci, la Slănic, e să știți să înofiți prin valurile lumei. Numai așa ajungîți la mal.

Cunosc persoane care mulțumită cupțării apelor de aci, au captat și atențiunea vr'unei dame generoase.

Căci or-cît s'ar părea de straniu, se face aci o aprigă vînătoare ... de lei.

De alt-fel sportul vînătorului e de diferite feluri.

Unu vînează o zestre; mamele un ginere; duduele o idilă; d'on Juanii un adulter.

În genere însă se face mult mai multă curte de cît case.

Băile servesc de pețitoare.

Un costum de bae e în tot-d'a-una un sfert de costum, dar mi te cînd s'o mai prefacă dudua că i-a alunecat, așa din greșeală, și ăla!

De altmîntreli, cînd «amicul» domnului se va duce cu doamna la bae, fiți siguri că au să-și uite amîndoi costumele acasă.

Dar chestia «amicilor domnilor» merită o atențiune deosebită.

Sfînx

Vaslui

PANAINTA, PAVALACHIE ȘI MARINICĂ

Aceasta s'a petrecut cam pe la anul unamie-opt-sute-nouă-ze i și... și nu mai știu cite. Reacțiunea sta la putere; ia sta singură,— și nu lăsa pe liberali. Atunci Oculța, mama lor, i-a povățuit să protesteze, și a-nume prin intruniri și prin gazete. Și liberalii au ascultat de mama lor; căci mama lor e bună și le dă cașcaval...

În vremea cînd se întimplău acestea, trăia, la Vaslui, un brav liberal național, numit Panainte Camatarul, pastramagiū ne-

intrecut, și brevetat în treburile patriotico-electorale. Acesta s'a gîndit, cel d'întîiu, să scape țara de sperjura Reacțiune. Și cum avea parale, a dat cu ideea că trebuie de înființat un gazet și la Vaslui.

Dar gazetul înființat, cine să-l scrie? — căci Panainte fondatorul ziarului, după cum spunea unii, abia de-ar fi cunoscut buchile.

Mergînd într'o zi pe stradă, foarte abătut că nu poate servi ast-fel țara,—iată că întîlnește pe Marinică, supranumit și Marinescu. Acest Marinică Marinescu, era un advocățel mititel și nevoiaș, căruia i'erăpa măsaua după clienți, iar, în lipsă de parale, mai avea și profesiunea de-a trage pe dracul de coadă.

— «Știi una Marinică»? — «Hm-hm... dacă tu, Panainte, ai să-mi spui, eu am să știu imediat!...» — Mai Marinică, eu vreau să scot un jurnal, și nu găsesc cine să-l scoată. — «Ți-l scriu eu, Panainte!» — «Bine, Marinică, bine; tu ești un băiat de ispravă.. Și cit imi ceri pe lună?» — «Nu mă împac eu cu luna!» — «Dar cum, Marinică?» — «Cu articolul». — «Ei, și cit ai să ceri pe unul din acelea?» — «Apoi, mai Panainte, unul din acelea-i scump; dar, eu ți-l las ție numai cu două-zeci de lei». — «Ce-ce-ce ce spui tu, mai Marinică? Două-zeci de lei?? Precum te văd, orî vrei să te faci prost, orî vrei să-mi tragîmie o păcăleală... Și-apoi, gîndește-te bine Marinică, gîndește-te bine mai băete, că-i pentru interesul partidului, și trebuie să lași mai efin». — «Apoi, nu, Panainte, nu pot; acolo-i muncă, mai, nu așa cum socotești; caută-ți altul mai efin, — eu sunt scump, dar fac treabă bună».

În sfîrșit, din vorbă'n vorbă, și mai mult pentru interesul partidului, Marinică lasă mai efin; și pentru că interesul partidului era mare, lasă chiar efin de tot: numai pentru două-trei lei, mi se pare; dar să umple tot jurnalul. — «Dar, arvună, imi dai?» — «Ți dai; dar hai cu mine pe unde ai să te duci, că pe urmă te scap».

După ce Marinică trage vre-o cite-va gituri, de ce-i mai bun pe lume, îi spune lui Panainte că nu mai vrea să scrie jurnalul — «Ia ascultă-mă, Marinică apoi, cită-i șagă'i șagă, dar să nu mă scoți din sărute ca să te obrăznicesti înaintea mea, c'apoi sârmane, să nu pun ghiarele pe urechile tale cele blegi, — și să te trimit acasă cu dinsele în buzunar!» — «Ei, lasă Panainte, adăogă repede Marinică, nu te mai încluda; haide chiar acum acasă la tine să-ți scriu tot jurnalul cînd ajunse acasă, Panainte luă ciupiciu lui Marinică, și-l încue și pe dinsul într'o odaie din fund.

Marinică, dacă a văzut că a rămas desculț, se desbracă de haine, se așeză apoi la o masă, își luă un condei și o bucată de hîrtie, — și... se gîndi la un subiect pentru un articol. Se gîndește, mereu se gîndește,— pînă cînd, împămîjenindu-i ochii, adoarme dus cu capul pe hîrtie și cu condeiul în mînă... Și Marinică visează, cum par'că, scrisese tot jurnalul, cum jurnalul acesta se vindea foarte bine, și cum, par'că îi părea rău că vînduse lui Panainte prea

efin articolele. Mai pe urmă, par'că i se arăta cum dreptatea triumfează și cum priu meritele lui de ziarist, ajunge de căpătă clienți mulți și slujbe multe. Cum ajunge chiar idealul,—de alt-fel al fie-cărui avocat,—de a fi ministru, și ministru cel cu mai multe avantagii, de justiție...

Cînd de-o dată, ca din fundul pămîntului, se auzi un sgomot; iar un glas straniu zicea: — «Marinică! Marinică!» Marinică se mișcă puțin, deschise ochii, și ca să nu peardă feeria acestui vis ideal, îi închise la loc, pregătît să-gi reînnoiască fictivitatea fericită. Dar nu apucă să-i vie fericirea perdută, cînd de-odată, tare, acelaș zgomot și acelaș glas, mai puțin straniu, deosebi: — «Scoală, Marinică, te-am salvat!»

Era Pavalache Elocantu, avocat și el și tot fără noroc și fără clienți, care se ivi de după geam, cu un jurnal în mînă. — «Dar pentru ce zici tu Pavalache, că eu sunt salvat». — «Pentru că ți-am adus un gazet, după care vei copia articolele trebuitoare». Și Pavalache, îi întinse pe fereastră un număr din «Gazeta Poporului» — gazetă liberală care combătea reacțiunea pe atunci. Marinică, nerăbdător, luă gazeta, — și se puse pe scris... Și scrise, și scrise, — pînă ce adoarme din nou...

Și, ce-i care va să zică, domnule, cînd omul adoarme din nou? Nu tot aceleași lucruri visează! De astă dată i se arătă în vis, un fel de femeu ce favorită, care-l muștra, scupa, iar la un moment dat, îi aruncă în cap și două botine odorifere...

Care nu-i fu mirarea că îndată ce deschise bine ochii, văzu pe Panainte, care venise după articole și-i aduse și cipiciu. — «Dar bine, hoțule, așa faci tu gazetărie: șterpelești articole din alte jurnale. Și mi le dai ca ale tale? Așa mă amăgești tu, amăritule, ca la urmă să ridă lumea de mine?» — «Iartă-mă, dragă Panainte, că nu sunt vinovat; ci, vicleanu de Pavalache, m'a amăgit, de mi-a dat gazeta pe fereastră. Ah-ah! dușmanul de Pavalache, iată ce procopsală ne-a făcut! M'a amăgit, oh! pentru ca să te amăgesc!...

Și de atunci, s'a stricat prietenia între acești trei liberali veritabili; bunii prieteni pînă atunci; dușmanii de moarte pînă acum.

Ehei! dacă acești bărbați ar trăi și acum în armonie, ar cuprinde-o fericirea pe scumpa noastră patrie, dar și pe scumpul lor partid care-i cu adevărat patriotic!

Pentru numărul viitor, voi analiza pe cei doi fruntași liberali din localitate. Articolul acesta, va continua prin cite-va numere consecutive, și va purta faimosul titlu eminent național: «Ciurică Pezevencu și Neronescu Pleșcărescu». Ceva ne mai auzit!!

Adrieux

«Zeflemeua» caută, pe timpul verei, bunii depositari în localitățile: Sinaia, Călimănești, Govora, Slănic - Moldova, Pucioasa, Monteoru-Sărata și Bușteni.

Administrația ziarului «Zeflemeua» roagă pe d-nii abonati, cari sunt în întirziere cu plata abonamentului, să achite de urgență suma ce datorează.

VERIFICAT
2007

ZEFLEMEAUA

Desfacerea Produselor
DE PE PROPRIETĂȚILE

PRINCIPELUI B. STIRBEY

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI, No. 124

Recomandă următoarele produse

VINURÎ ALBE ȘI NEGRE

DIN VIILE

B. STIRBEY

DE LA DRĂGĂȘANI

FAINA DE LUX

IN SACULEȚE DE 3 ȘI 5 Kgr.

FABRICAȚIUNE SPECIALĂ A MOREI DIN BUFTEA
din grînele de Moldova

DELICIOASA ȘI AROMATICA

MIERE DIN STUPARIA BUFTEA

EXCELENTA BRÎNZA

„GUSTUL GERVAIS”

Din fabrica de brinzetor din Buftea

PREȚUL CURENT SE TRIMITE LA CERERE

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

A. ALTA

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA

FURNISORUL
Curței PrinciareSTRADA BATIȘTE
BUCUREȘCIINSTALAȚIUNE SPECIALA
PENTRU
OXIGENLABORATOR SPECIAL
PENTRU

— ANALISE DE URINA —

A apărut :

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa. Prețul 1.50 b.

In București se găsește de vânzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Sococ, Alcalay și la autor.

CONTRA

Constipației,

Hemoroizilor,

Indigestiei,

Greței,

Durerilor de cap,

Ametelilor

CEREȚI

ELIXIR

DE

CASCARA SCEOPUL

Aprobat de consiliul sanitar superior

FLACONUL LEI 2.50

DE VÎNZARE LA TÔTE FARMACIILE

ȘI DROGUERIILE

NICOLAE I. POPOVICI

DOCTOR IN DREPT, FOST MAGISTRAT

AVOCAT

MUTAT Str. Pasului No. 6

La administrația ziarului

„ZEFLEMEAUA”

se găsește de vânzare cu prețul de

4 LEI

colecția completă a primului an din «Zeflemeaua».

BUCUREȘCI, PIAȚA TEATRULUI

D'asupra Berăriei Cooperative

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA ȘI DA

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA

COOPERATIVA

PIAȚA TEATRULUI

Și cu drept cuvînt, căci : excelentele mîncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea preturilor și serviciului acestei berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigente.

1874
12

VERIFICAT
1987

600
No

10
5

AN T Nr. 1
L. 750

3 2895 20 + 0

ANTICARIAT NR 1
L. 750

